

Jako prázdná láhev sektu. Upitá už nevím kým. Jen ta zátka na stole mi hází na strop stín. Když se na ten stín tak dívám připomíná mi tělo tvý. Ani ne tak tvarem jako vůní od malin.

Jako vůní od malin. To sme spolu nikdy nebyly. Jako vůní po hřebmáčku. Co už dávno všichni sklidili. Jako vůní po bezu. Jako vůní po medu. Teď ani ne tak po těch vůních, teď jako po ledu.

Jako na hranici chtěl bych teď tu před tebou stát. Možná uhasila by plamen, který mě tak zžírá. Fouknutím jako svíčku. Aby nedušil tě její dým před spaním. Jako na hranici chtěl bych teď tu před tebou stát. Možná uhasila by plamen, který mě tak zžírá. Fouknutím jako svíčku. Aby nedušil tě její dým před spaním, aby nedušil tě její dým před spaním.

Jako na hranici chtěl bych teď tu před tebou stát. Možná uhasila by plamen, který mě tak zžírá. Fouknutím jako svíčku. Aby nedušil tě její dým před spaním. Jako na hranici chtěl bych teď tu před tebou stát. Možná uhasila by plamen, který mě tak zžírá. Fouknutím jako svíčku. Aby nedušil tě její dým před spaním.